

Sygn. akt IV CZ 158/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa R. L.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Szpitalowi Wojewódzkiemu
w Z.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 grudnia 2012 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 10 sierpnia 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2012 r. odrzucił zażalenie powoda na postanowienie Sądu z dnia 9 maja 2012 r. W uzasadnieniu wskazał, że powód postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 15 czerwca 2012 r. został zwolniony częściowo od opłaty od zażalenia (ponad kwotę 200 zł). Odpis tego postanowienia został doręczony pełnomocnikowi powoda (adwokatowi) w dniu 5 lipca 2012 r., jednakże - wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.; dalej: „u.k.s.c.”) - nie uiścił on w terminie 7 dni od tej daty należnej opłaty, co skutkować musi odrzuceniem zażalenia (art. 370 w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód wniósł o jego uchylenie podnosząc, że jest ono - ze względu na jego stan majątkowy - krzywdzące i pozbawia go możliwości obrony swoich praw przed sądem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem zaskarżonego postanowienia nie była kwestia możliwości uiszczenia przez powoda wymaganej opłaty, lecz oceny skutków niewykonania przez reprezentującego go adwokata obowiązku uiszczenia części tej opłaty, nieobjętej postanowieniem o częściowym zwolnieniu z obowiązku jej poniesienia. Sąd Apelacyjny, dokonując tej oceny, prawidłowo uznał, że konsekwencją zaniechania wniesienia części opłaty musi być odrzucenie zażalenia. Wniosek ten znajduje oparcie w art. 373 w związku z art. 370, art. 391 § 1 k.p.c. i art. 112 ust. 3 u.k.s.c.

Podniesione w zażaleniu argumenty abstrahują od faktycznej i prawnej podstawy zaskarżonego postanowienia. Nie pozwalają również - z uwagi na brak stosownego wniosku (art. 380 k.p.c.) - na przeprowadzenie kontroli prawidłowości decyzji o udzieleniu skarżącemu jedynie częściowego zwolnienia od wymaganej opłaty sądowej, stanowiącej przesłankę postanowienia odrzucającego zażalenie.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.